

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1729/2025-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužitelja Ivan Miko iz Zagreba, Aleja Antuna Augustinčića 14, OIB: 45507264653, kojeg zastupa punomoćnik Josip Dubravko Topić, odvjetnik u Zagrebu, Ulica Ferde Livadića 9, protiv tuženika Klinička bolnica Dubrava, Zagreb, Avenija Gojka Šuška 6, OIB: 32206148371, kojeg zastupa punomoćnik Tonči Ravlić, odvjetnik u Zagrebu, Gundulićeva ulica 31, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 26. kolovoza 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Josipa Dubravka Topića, odvjetnika, i zamjenice punomoćnika tuženika Patricije Perić, odvjetničke vježbenice, dana 16. rujna 2026. godine, objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinička bolnica Dubrava, Zagreb, Avenija Gojka Šuška 6, OIB: 32206148371, da isplati tužitelju Ivan Miko iz Zagreba, Aleja Antuna Augustinčića 14, OIB: 45507264653, iznos od 1.343,18 eura bruto, na ime mjesečnih novčanih iznosa sa osnova razlike plaće i naknada zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na svaki pojedini iznos po stopi koja se do 31.12.2022. godine određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče na svaki dospjeli, a neisplaćeni mjesečni iznos, osim na iznos predujma poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak prema izračunu nadležne ispostave Ministarstva financija, Porezne uprave, i to kako slijedi:

na iznos od 64,63 EUR od 16. 1. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 37,87 EUR od 16. 2. 2019. godine, pa do isplate,

na iznos od 92,82 EUR od 16. 3 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 49,91 EUR od 16. 4. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 89,14 EUR od 16. 5. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 87,07 EUR od 16. 6. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 63,72 EUR od 16. 7. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 77,54 EUR od 16. 8. 2016. godine, pa do isplate,
na iznos od 86,34 EUR od 16. 9. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 97,62 EUR od 16. 10. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 65,38 EUR od 16. 11. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 79,56 EUR od 16. 12. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 100,06 EUR od 16. 1. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 79,43 EUR od 16. 2. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 137,02 EUR od 16. 3. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 62,28 EUR od 16. 4. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 25,34 EUR od 16. 5. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 32,09 EUR od 16. 6. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 9,07 EUR od 16. 7. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 4,82 EUR od 16. 8. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 1,47 EUR od 16. 10. 2020. godine, pa do isplate,
sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom iznosu od 4.676,54 eura bruto zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na svaki pojedini mjesečni iznos preko dosuđenih iznosa i to:

na iznos od 107,75 eura od 16. 10. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 131,41 eura od 16. 11. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 135,02 eura od 16. 12. 2019. godine, pa do isplate,
na iznos od 140,12 eura od 16. 1. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 137,85 eura od 16. 2. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 152,70 eura od 16. 3. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 246,14 eura od 16. 4. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 292,27 eura od 16. 5. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 232,01 eura od 16. 6. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 159,78 eura od 16. 7. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 167,00 eura od 16. 8. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 163,58 eura od 16. 9. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 52,02 eura od 16. 10. 2020. godine, pa do isplate,
na iznos od 50,22 eura od 16. 7. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 145,79 eura od 16. 8. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 139,38 eura od 16. 9. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 151,37 eura od 16. 10. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 135,11 eura od 16. 11. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 168,04 eura od 16. 12. 2021. godine, pa do isplate,
na iznos od 164,16 eura od 16. 1. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 171,03 eura od 16. 2. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 173,48 eura od 16. 3. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 158,72 eura od 16. 4. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 160,09 eura od 16. 5. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 162,12 eura od 16. 6. 2022. godine, pa do isplate,

na iznos od 169,09 eura od 16. 7. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 167,30 eura od 16. 8. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 150,63 eura od 16. 9. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 128,29 eura od 16. 10. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 138,46 eura od 16. 11. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 12,65 eura od 16. 12. 2022. godine, pa do isplate,
na iznos od 11,45 eura od 16. 2. 2023. godine, pa do isplate,
na iznos od 0,33 eura od 16. 4. 2023. godine, pa do isplate,
na iznos od 1,18 eura od 16. 5. 2023. godine, pa do isplate.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka.

IV. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka.

V. Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivan Miko (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi od 19. svibnja 2023. u bitnome navodi da je od 20. svibnja 2017. godine u radnom odnosu kod tuženika Klinička bolnica Dubrava, Zagreb (dalje u tekstu: tuženik), i to prvo na radnom mjestu doktor medicine na specijalizaciji iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine, a od listopada 2022. godine kod tuženika radi kao specijalist anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine. Tužitelju je rad, organiziran u smjenama, dvokratno, noću, vikendima, blagdanima i prekovremeno, a tijekom obavljanja svog rada, tužitelj je ostvario velik broj prekovremenih sati. Plaća tužitelja kao i ostala prava tužitelja kao radnika regulirana su Zakonom o radu, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18 – dalje u tekstu: KU/18) i pripadajućim dodacima te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje u tekstu: TKU). Tužitelj navodi da tuženik tužitelju nije evidentirao niti isplaćivao naknadu za cjelokupni prekovremeni rad, te također tužitelju nije ispravno obračunao naknadu za pripravnost za sve stvarno odrađene sate rada, pa i u prekovremenom radu, a sve u iznosu utvrđenom člankom 52. KU/18. Nadalje tuženik tužitelju nije isplaćivao dodatak na plaću sa osnova posebnih uvjeta rada za sve stvarno odrađene sate rada i u prekovremenom radu, a u iznosu utvrđenom člankom 55. KU/18, člankom 21. Dodatka II KU, iako je tužitelj sve sate rada odradio u posebnim uvjetima rada. Nadalje tuženik tužitelju nije isplaćivao dodatak na plaću sa osnova iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi za sve stvarno odrađene sate rada, a u iznosu utvrđenom člankom 57. KU/18 te člankom 23. Dodatka II KU iako je tužitelj sve sate rada (pa tako i u prekovremenom radu) bio odgovoran za život i zdravlje ljudi. Nadalje s obzirom da su za naknadu plaće za godišnji odmor uzimane prosječne mjesečne plaće koje su pogrešno obračunavane u manjem iznosu, to je tuženik tužitelju pogrešno obračunavao i isplaćivao i naknadu za godišnji odmor. Tužitelj dalje navodi da je 1. rujna 2019. na snagu stupio Dodatak II KU. Temeljem članka 21. Dodatka II KU odnosno propisano je, između ostaloga, da će se osnovna plaća uvećati radnicima koji obavljaju poslove na sljedećim radnim mjestima i poslovima: „Radna mjesta I., II., III., IV. vrste: zdravstveni radnik

u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija)“ i to dodatak za posebne uvjete rada od 28%. Budući je temeljem Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama, radno mjesto tužitelja (doktor medicine na specijalizaciji), određeno kao radno mjesto I. vrste, to se dodatak određen Dodatkom II. KU trebao od 1. rujna 2019. primjenjivati i na tužitelja. Unatoč tome, tuženik nije u razdoblju primjene Dodatka II. KU obračunavao i isplaćivao predmetni dodatak. Tužitelj je podneskom od 9. svibnja 2024. konačno uredio tužbeni zahtjev i uskladio ga s nalazom i mišljenjem vještaka, te slijedom navedenoga od tuženika po osnovi nepravilno isplaćenih dodataka na plaću na temelju KU i posljedično nepravilno obračunate naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja potražuje isplatu razlike bruto plaće i naknade plaće u iznosu od 6.019,72 eura bruto u utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30 travnja 2023. s pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, te ujedno ističe prigovor zastare utuženog potraživanja. Tuženik navodi da je nesporno da je tužitelj u utuženom razdoblju bio u radnom odnosu kod tuženika, te da se prilikom izračuna plaće primjenjuju odredbe Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama i Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, međutim sporno je tumačenje navedenih odredbi Kolektivnog ugovora. Tuženik navodi, kako članak 47. KU određuje da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5 % za svaku navršenu godinu radnog staža. Pri tome se kao dodaci na plaću određuju stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća. Slijedom navedenoga svi dodaci i uvećanja plaće (stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaće) obračunavaju se na osnovnu plaću kako je to definirano člankom 47. stavkom 2. KU. Zajedničko povjerenstvo za tumačenje kolektivnog ugovora je u zaključcima 58. i 95. zauzelo stajalište kako se za prekovremeni rad iznad ukupnog mjesečnog fonda sati plaća obračunava sukladno članku 51. stavku 1. podstavku 4. KU, odnosno uvećava se za 50% na osnovnu plaću radnika bez primjene položajnog dodatka. Isto tako zaključkom br. 106. određeno je kako je osnovica za izračun plaće osnovna plaća bez dodatka na plaću. Tuženik zaključuje da se svi dodaci i uvećanja plaće obračunavaju na osnovnu plaću, a u koju ne ulazi prekovremeni rad. Tuženik u podnesku od 13. lipnja 2024. dodaje da tužitelju ne pripada pravo na dodatak za posebne uvjete rada od 28%, nego dodatak na plaću od 19% za posebne uvjete rada koji je primao u utuženom razdoblju. Naime, dodatak od 28% pripada zdravstvenom radniku I., II., III., IV. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija), te se taj dodatak odnosi na medicinske tehničare i sestre (ostale zdravstvene radnike) s obzirom da doktor medicine u samom startu ima veći koeficijent od navedenih. Na specijalizante se primjenjuje dodatak od 19%. S obzirom na dodatak od 28% koji se primjenjivao od rujna 2020. godine, navedeno je bio COVID dodatak koji su dobili zdravstveni radnici zbog posebnih uvjeta rada. Za mjesec rujna i listopada 2020. dodatak od 28% primjenjivao se temeljem dogovora u Ravnateljstvu bolnice, dok je 6. studenog 2020. godine donesena posebna odluka. U odnosu na navode o pogrešnom računanju naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora tuženik zaključuje da je pravilno vršio sporni obračun

te isplatu plaće i naknade plaće tužitelju. Tuženik je podneskom od 13. lipnja 2024. dostavio i matematički izračun potraživanja tužitelja. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev te dosuditi tuženiku trošak parničnog postupka.

3. Na temelju provedenog dokaznog postupka uključujući i provedeno financijsko vještačenje po sudskom vještaku Petri Blašković, sud je 24. siječnja 2025. donio presudu poslovni broj Pr-797/2023-24 kojom je u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev i naložio tuženiku isplatiti tužitelju razliku plaće za razdoblje od prosinca 2018. do travnja 2023. u iznosu od 6.019,72 eura bruto, i to po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada, i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i to na sve odrađene sate rada uključujući i prekovremeni rad, te dodatka za posebne uvjete rada u visini od 28% na sve odrađene sate u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022., a posljedično tome po i osnovi nepravilno obračunate naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja, sve zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak. Istom presudom sud je naložio tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.515,45 eura sa pripadajućom zateznom kamatom, dok je u preostalom iznosu od 150,00 eura zahtjev tužitelja za naknadom troška odbijen, te je u cijelosti odbijen zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška.

4. Po pravodobno podnesenoj žalbi tuženika, koju podnosi zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Županijski sud u Varaždinu, kao drugostupanjski sud, rješenjem od 20. kolovoza 2025. poslovni broj: GŽ R-49/2025-3, ukinuo je citiranu prvostupanjsku presudu od 24. siječnja 2025. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i vratio predmet na ponovno suđenje, te odlučio da će o troškovima žalbenog postupka sud odlučiti u konačnoj odluci.

5. U obrazloženju citirane drugostupanjske odluke navodi se da osnovanost zahtjeva tužitelja za isplatu dodataka za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi proizlazi iz odredaba Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj: 29/2018, dalje u tekstu: KU/18), te da je zbog nepravilne isplate navedenih dodataka na plaću osnovano i tužiteljevo potraživanje razlike naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i bolovanja, s obzirom da se ista obračunava na bazi prosjeka plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca. Drugostupanjski sud ističe da se kriterij uvećanja plaće za prekovremeni rad, kriterij uvećanja plaće za posebne uvjete rada i kriterij uvećanja plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi međusobno ne isključuju jer radnik i u redovnom radnom vremenu i u prekovremenom radu radi u posebnim uvjetima rada i s iznimnom odgovornošću za život i zdravlje ljudi.

6. Nadalje, drugostupanjski sud zaključuje da je prvostupanjski sud pogrešno odredio primjenu dodatka za posebne uvjete rada od 28% za tužitelja u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. prema II Dodatku KU/18 ("Narodne novine" broj 92/19, dalje u tekstu Dodatak II KU/18) jer tužitelj do listopada 2022. nije bio specijalist anesteziologije, već specijalizant, pa se na njega ispravno

primjenjivao dodatak za posebne uvjete rada u visini od 19% sukladno čl. 55. toč. 3. al. 2. KU/18, koji mu je i isplaćivan, stoga tužitelj nema pravo na dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28% za vrijeme dok je radio na radnom mjestu specijalizanta.

7. S obzirom na izneseno, drugostupanjski sud zaključuje da je prvostupanjskom presudom činjenično stanje ostalo pogrešno utvrđeno, jer je dosuđena razlika po osnovi dodatka za posebne uvjete rada od 28% ušla u osnovicu za izračun razlike naknade plaće za godišnji odmor i bolovanje, stoga je na temelju odredbe čl. 370. ZPP-a u cijelosti ukinuo prvostupanjsku presudu, i vratio predmet na ponovno suđenje, uz uputu prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku dopuni financijsko vještačenje na način da vještak izračun utuženog potraživanja tužitelja obavi bez uvažavanja dodatka za posebne uvjete rada od 28%, imajući u vidu da je tužitelju isti isplaćivan u visini od 19% (nakon 1. rujna 2019. po primjeni Dodatka II KU/18), a prije toga u visini od 16% (propisanoj osnovnim KU/18).

8. U ponovljenom prvostupanjskom postupku, tužitelj je na ročištu 13. siječnja 2026. izjavio da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva te je predložio da sud provede dopunsko financijsko vještačenje prema uputi drugostupanjskog suda. Tužitelj je istakao da je u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. tuženik tužitelju djelomično i obračunavao dodatak od 28%, ali se isti odnosio na covid dodatak, a ne na dodatak za posebne uvjete rada. Tužitelj u podnesku od 14. srpnja 2026. u bitnome navodi, nasuprot shvaćanju drugostupanjskog suda, da odredba po kojoj liječnik bez specijalizacije u bolnici ima pravo na dodatak na plaću za posebne uvjete rada od 19% predstavlja opću odredbu koja se primjenjuje na liječnike bez specijalizacije koji ne ispunjavaju uvjete za primjenu neke od posebnih odredbi Dodatka II KU, stoga da bi se tužitelju dodatak za posebne uvjete rada trebao obračunavati i isplaćivati u visini 28%. Tim više što je tužiteljevo radno mjesto u razdoblju od rujna 2019. godine do listopada 2022. godine bilo određeno kao radno mjesto I. vrste, kao što je nesumnjivo da je tužitelj za vrijeme specijalističkog usavršavanja radio u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani. U odnosu na Zaključak 31. Zajedničkog povjerenstva na koje se referira drugostupanjski sud tuženik smatra da isti nije primjenjiv jer se ne odnosi na specijalizante anesteziologije. Tužitelj dodaje da postoji nezanemariva sudska praksa u istovrsnim predmetima po kojoj specijalizanti anesteziologije imaju pravo na sporni dodatak od 28%. Tužitelj je u podnesku od 14. srpnja 2026., nakon provedenog dopunskog financijskog vještačenja, konačno uredio tužbeni zahtjev na način da postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev na temelju čl. 188. st. 2. ZPP-a, te po utuženim osnovama potražuje isplatu razlike bruto plaće u iznosu od 6.019,72 eura po osnovi neisplaćenih dodataka za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na sate u prekovremenom radu, te po osnovi dodatka za posebne uvjete rada u visini od 28% za posebne uvjete rada u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022., a posljedično i manje isplaćene naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja, a ukoliko sud odbije pretpostavljeni glavni tužbeni zahtjev tužitelj podnosi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, usklađen sa dopunskim nalazom i mišljenjem vještaka, kojim od tužitelja potražuje po utuženim osnovama iznos od 1.343,18 eura bruto, sve zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeca

svakog mjesečnog iznosa razlike plaće do isplate, uz naknadu parničnog troška tužitelju.

9. Tuženik je u ponovljenom postupku na ročištu 13. siječnja 2026. izjavio da ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda i navoda u žalbi, te da se ne protivi provođenju dopunskog financijskog vještačenja, ali predlaže da ukoliko rezultati dopunskog financijskog vještačenja budu približni izračunu tuženika iz podneska od 13. lipnja 2024., da troškove dopunskog financijskog vještačenja snosi tužitelj. Tuženik se u daljem tijeku postupka protivi navodima tužitelja prema kojima bi tužitelj imao pravo na isplatu dodatka za posebne uvjete rada od 28% u razdoblju od 1. rujna 2019., do 31. listopada 2022. Tuženik smatra da dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28% pripada prije svega zdravstvenom radniku I., II., III., IV. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anestezilogija), te se taj dodatak odnosi na medicinske tehničare i sestre (ostale zdravstvene radnike) s obzirom da doktor medicine u samom startu ima veći koeficijent od navedenih. Tuženik navodi da je stupanjem na snagu Dodatka II. KU/2018 povećana visina pojedinih dodataka za posebne uvjete rada, ali pritom nije izmijenjena posebna odredba članka 55. KU/18 koja se odnosi na kategoriju zdravstvenih radnika I. vrste bez specijalizacije u bolnici, stoga tuženik smatra da se položaj liječnika bez specijalizacije u bolnici u tom dijelu nije izmijenio. Tuženik dodaje da u pogledu ovog pravnog pitanja ne postoji ujednačena sudska praksa. Slijedom svega navedenoga tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev te naložiti tužitelju da naknadi parnični trošak tuženiku.

10. U ponovljenom postupku ovaj sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu: Ugovor o radu i Aneксе ugovora o radu tužitelja kod tuženika (str. 8-12 spisa), platne liste i evidencije rada tužitelja kod tuženika u utuženom razdoblju, e-mail korespondenciju (str. 150 spisa), evidencije radnog vremena tužitelja (str. 213 – 216 spisa), u platnu listu tužitelja (str. 217 – 218 spisa), u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Petre Blašković od 15. prosinca 2023. (str. 226 – 243 spisa), izračun tuženika za utuženo razdoblje (str. 265 – 266 spisa), u Odluku tuženika od 4. studenoga 2020. (str. 267 spisa), u pisano očitovanje vještaka od 3. srpnja 2024. (str. 269 spisa), Dopunu nalaza i mišljenja sudskog vještaka Petre Blašković od 2. travnja 2026. (str. 361-363 spisa), pisano očitovanje sudskog vještaka od 10. lipnja 2026. (str. 379-381 spisa), sudska praksu, te u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

11. Tužitelj je postavio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev pozivajući s na čl. 188. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje u tekstu: ZPP), na način da potražuje razliku plaće u iznosu od 6.019,72 eura bruto, sukladno osnovnom nalazu i mišljenju sudskog vještaka od 15. prosinca 2023., tako da se od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. primjenjuje dodatak za posebne uvjete rada od 28%, a ukoliko sud navedeni tužbeni zahtjev ne bi prihvatio tužitelj postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te potražuje iznos razlike plaće od 1.343,18 eura bruto, sukladno dopunskom nalazu i mišljenju od 10. lipnja 2026., ako se u istom razdoblju primjenjuje dodatak za posebne uvjete rada od 19%. Sud je utvrdio, budući je eventualno kumulirani tužbeni zahtjev u iznosu od 1.343,18 eura sadržan u

tužbenom zahtjevu u iznosu od 6.019,72 eura, odnosno da se tužbeni zahtjevi odnose na isto potraživanje, da se ne radi o dva različita tužbena zahtjeva u međusobnoj svezi, nego o jednom tužbenom zahtjevu, pa nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 188. st. 2. ZPP-a odnosno ne radi se o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu. Iz navedenoga razloga sud je odlučivao o jedinstvenom glavnom tužbenom zahtjevu za isplatu iznosa od 6.019,7 eura bruto.

12. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz slijedećih razloga.

13. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu razlike bruto plaće u utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30 travnja 2023. koja se odnosi na neisplaćeni dodatak za posebne uvjete rada i dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na sve odrađene sate rada uključujući i prekovremeni rad, te na neobračunati dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28% umjesto isplaćenog dodatka od 19% u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022., te posljedično tome i nepravilno obračunate naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad.

14. U postupku nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju od prosinca 2018. pa do listopada 2019. zaposlenik tuženika na radnom mjestu doktora medicine na specijalizaciji iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine, a od listopada 2022. godine na radnom mjestu liječnika specijalista anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine. Nije sporno da tužitelj ostvaruje pravo na isplatu dodatka na plaću za posebne uvjete rada i dodatka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata, te da su predmetni dodaci tužitelju isplaćivani u utuženom razdoblju. Nije sporno da je tužitelju kao doktoru medicine na specijalizaciji od prosinca 2019. do listopada 2022. isplaćivan dodatak za posebne uvjete rada u visini od 19%, te da mu je sukladno odlukama poslodavca u razdoblju od rujna 2020. isplaćivan poseban dodatak za posebne uvjete rada od 28% koji se odnosi na rad sa Covid pacijentima.

15. U postupku je sporno jesu li predmetni dodaci tužitelju ispravno i u cijelosti isplaćeni, te ima li tužitelj pravo na isplatu tih dodataka i na sate odrađene u prekovremenom radu. Također je sporno ima li tužitelj u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. pravo na isplatu dodatka za posebne uvjete rada u visini od 28% umjesto primijenjenog dodatka u visini od 19%, te je li zbog umanjenja plaće po navedenim osnovama tužitelju u cijelosti isplaćena naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad u cijelom utuženom razdoblju.

16. Radi utvrđivanja visine potraživanja sud je proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. koja je 15. prosinca 2023. dostavila svoj nalaz i mišljenje (str. 226 – 243 spisa), a prema kojemu potraživanje tužitelja za razdoblje od 1. prosinca 2018. do 30 travnja 2023. po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada na

prekovremeni rad iznosi 336,77 eura, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na prekovremeni rad iznosi 523,33 eura, te pod pretpostavkom da tužitelju pripada dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28% na sve odrađene sate za razdoblje od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. potraživanje iznosi 4.373,96 eura, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja 785,66 eura. Slijedom navedenoga visina potraživanja tužitelja sveukupno iznosi 45.355,55 kn odnosno primjenom fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 ukupno 6.019,72 eura.

17. Podneskom od 3. srpnja 2024. sudski vještak Petra Blašković dostavila je pisano očitovanje na prigovore tužitelja iz podneska od 19. siječnja 2024. navodeći da je u svom nalazu za razdoblje od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. upravo primijenila dodatak za posebne uvjete rada iz čl. 21. Dodatka II. KU (NN 92/2019) za „Radna mjesta I., II., III., IV. vrste; zdravstveni radnik u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija) od 28%. Stoga, vještak ostaje pri svom nalazu i mišljenju u cijelosti. Nakon pisanog očitovanja vještaka, stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

18. U ponovljenom postupku, prema uputi iz citirane odluke drugostupanjskog suda, provedeno je dopunsko financijsko vještačenje po sudskom vještaku Petri Blašković. Zadatak vještaka bio je izvršiti dopunu nalaza i mišljenja od 15. prosinca 2023. na način da vještak utvrdi visinu potraživanja tužitelja u utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30. travnja 2023. s tim da se u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. dodatak za posebne uvjete rada obračuna po stopi od 19%, te da se uzme u obzir da je tužitelju u navedenom razdoblju povremeno isplaćivan covid dodatak od 28% koji ne predstavlja utuženi dodatak za posebne uvjete rada. Sudski vještak Petra Blašković je 2. travnja 2026. podnijela pisanu dopunu nalaza i mišljenja (str. 361-363 spisa) u kojem navodi da u toj varijanti izračuna, ako se tužitelju u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. primjenjuje dodatak za posebne uvjete rada po stopi od 19%, ukupno potraživanje tužitelja iznosi 1.343,17 eura, od čega potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za otežane uvjete rada iznosi 658,28 eura, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi iznosi 523,33 eura, te manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora iznosi 161,56 eura.

19. Tužitelj u podnesku od 11. svibnja 2026. prigovara da je u inicijalnom nalazu i mišljenju potraživanje tužitelja za svibanj 2019. godine iskazano u iznosu od 87,07 eura dok je u dopunskom nalazu i mišljenju iskazano u iznosu 87,06 eura. Također u odnosu na potraživanje tužitelja za razdoblje od 1. studenog 2022. do kraja utuženog razdoblja tužitelj navodi kako je u inicijalnom nalazu vještak za mjesec studeni 2022. godine utvrdio potraživanje tužitelja od 12,65 eura, za mjesec siječanj 2023. godine 11,45 eura, za mjesec ožujak 2023. godine 0,33 EUR te za mjesec travanj 2023. godine 1,18 eura, a koja potraživanja nisu utvrđena u dopunskom nalazu i mišljenju.

20. Sudski vještak je u svom pisanom očitovanju od 10. lipnja 2026. odgovorio na prigovore tužitelja navodeći da je uočio omašku u dopuni nalaza i mišljenja za mjesec svibanj 2019. godine, pa je prigovor osnovan, dok u ostalome ostaje kod dopune nalaza i mišljenja, te stoga daje ispravak dopune na način da visina

potraživanja tužitelja iznosi 1.343,18 eura, od čega potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada iznosi 658,28 eura, potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi iznosi 523,33 eura, te manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora iznosi 161,57 eura.

21. Tužitelj u podnesku od 14. srpnja 2026. ističe kako nema primjedbi na pisano očitovanje vještaka od 10. lipnja 2026. Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 15. prosinca 2023. niti na dopunu nalaza i mišljenja od 2. travnja 2026. odnosno pisano očitovanje od 10. lipnja 2026., te su stranke na ročištu 26. kolovoza 2026. izjavile da ne zahtijevaju da sudski vještak svoj pisani nalaz i mišljenje i dopunu nalaza i mišljenja posebno usmeno obrazlaže na raspravi.

22. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 15. prosinca 2023., dopunski nalaz i mišljenje od 2. travnja 2026. te pisana očitovanja vještaka od 3. srpnja 2024. i 10. lipnja 2026. kao vjerodostojna, budući da su izrađena stručno, jasno i obrazloženo, te u skladu sa pravilima struke, a sudski vještak je jasno, argumentirano i obrazloženo odgovorio na primjedbe tužitelja, te je u očitovanju od 10. lipnja 2026. ispravio omašku utvrđenu u dopunu nalaza i mišljenja. Iz provedenog financijskog vještačenja i dopune istoga proizlaze dvije varijante izračuna potraživanja, i to u iznosu od 6.019,72 eura bruto ukoliko se u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022. dodatak za posebne uvjete rada tužitelju obračunava po stopi od 28%, te 1.343,18 eura bruto ukoliko mu se u istom razdoblju taj dodatak obračunava po stopi od 19%. Sud je prihvatio obje varijante izračuna kao ispravne, te stranke na izračune nemaju primjedbi, a koja varijanta se treba primijeniti na obračun plaće tužitelja pravno je pitanje o kojemu odlučuje sud u ovom postupku.

23. Iz Ugovora o radu tužitelja kod tuženika od 3. ožujka 2017. (str. 10-12 spisa) proizlazi da je tužitelj zaposlen kod tuženika za obavljanje poslova doktora medicine radi obavljanja specijalizacije iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine na neodređeno vrijeme. Prema čl. 10. Ugovora o radu tužitelj ostvaruje pravo na koeficijent složenosti poslova od 1,659, te dodatak na plaću za radno mjesto zdravstveni djelatnik bez specijalizacije koji iznosi 16%.

24. Iz Aneksa ugovora o radu tužitelja kod tuženika od 22. svibnja 2017. (str. 9 spisa) proizlazi da tužitelj kod tuženika otpočinje s radom 20. svibnja 2017. na radnom doktora medicine radi obavljanja specijalizacije iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine. Iz Aneksa ugovora o radu od 14. studenoga 2022. (str. 8 spisa) proizlazi da je tužitelj 19. listopada 2022. položio specijalistički ispit te je stekao naziv specijalist anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine, te se tužitelju sukladno tome od 19. listopada 2022. utvrđuje koeficijent za obračun plaće od 2,027.

25. Iz isplatnih lista tužitelja kod tuženika koje prileže spisu razvidno je da se iznos isplaćenih dodataka za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi iz mjeseca u mjesec mijenja, te se ne radi o fiksnom, odnosno paušalnom iznosu koji bi se isplaćivao tužitelju svakog mjeseca.

26. Odredbom čl. 91. st. 3. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, dalje ZR) propisano je da se pod plaćom podrazumijeva osnovna ili minimalna plaća i sva dodatna davanja bilo koje vrste koja poslodavac izravno ili neizravno, u novcu ili naravi, na temelju ugovora o radu, kolektivnog ugovora, pravilnika o radu ili drugog propisa isplaćuje radnici ili radniku za obavljeni rad. Odredbom čl. 94. ZR-a propisano je da radnik ima pravo na povećanu plaću za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi.

27. Prema odredbi čl. 45. st. 1. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj: 29/18, dalje u tekstu KU/18) osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža (čl. 45. st. 2. KU/18). Dodaci na osnovnu plaću su: stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaća (čl. 45. st. 3. KU/18). Prema odredbi čl. 49. st. 1. KU/18 osnovna plaća uvećava se za rad noću 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za prekovremeni rad 50%, te za rad u drugoj smjeni 10%, ako radnik radi u smjenskom radu ili u turnusima. Prema odredbi čl. 55. st. 1. KU/18 radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada pripada pravo na dodatak na plaću. Za radna mjesta liječnika specijalista anesteziologije i reanimatologije (2/3 radnog vremena u operacijskoj dvorani) dodatak za posebne uvjete rada iznosi 25% (čl. 55. toč. 1. al. 2. KU/18), a za zdravstvenog radnika I. vrste bez specijalizacije u bolnici taj dodatak iznosi 16% (čl. 55. toč. 3. al. 2. KU/18), dok za zdravstvenog radnika II., III., i IV. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija) taj dodatak iznosi 25%.

28. Prema odredbi čl. 21. Dodatka II Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 92/19, dalje u tekstu Dodatak II KU/18) koji se primijenjuje od 1. rujna 2019., čl. 55. mijenja se na način da dodatak za posebne uvjete rada za radno mjesto liječnika specijalista anesteziologije i reanimatologije iznosi 28%, za zdravstvenog radnika I. vrste bez specijalizacije u bolnici taj dodatak iznosi 19%, dok za zdravstvenog radnika I., II., III., i IV. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija) taj dodatak iznosi 28%, čime je u krug zaposlenika koji ostvaruju pravo na dodatak za posebne uvjete rada od 28% uključen i zdravstveni radnik I., vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija), uz već priznati isti dodatak zdravstvenim radnicima II., III., i IV. vrste.

29. Nadalje prema odredbi čl. 57. KU/18 zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine ostvaruju pravo na dodatak na plaću u iznosu od 12% od osnovne plaće. Prema čl. 23. Dodatka II KU/18 u čl. 57. KU/18 brojka: 12% zamjenjuje se brojkom 16%.

30. Sud je prihvatio argumentaciju tužitelja u kojoj ističe da je isti čitavo utuženo razdoblje radio na radnom mjestu doktora medicine te da mu stoga svi dodaci i uvećanja, koji se računaju u odnosu na iznos osnovne plaće, pripadaju za sve efektivno odrađene sate rada. Naime, tužitelj je radio u posebnim uvjetima rada, odnosno imao je odgovornost za život i zdravlje ljudi, tijekom čitavog radnog

vremena, odnosno kako u redovnom radu tako i u prekovremenom radu. Prema odredbi čl. 45. KU/18 definirana je plaća tužitelja koju čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Iz navedene odredbe ne proizlazi da bi plaća koja se odnosi na prekovremeni rad bila obračunavana na drugi način izuzev onog koji je propisan čl. 45. KU/18. To znači da plaću tužitelja i za prekovremeni rad čini osnovna plaća i dodaci u odnosu na osnovnu plaću, naravno uz uvećanje koje se primjenjuje za svaki sat prekovremenog rada. Iz isplatnih lista vidljivo je da dodaci na osnovnu plaću nisu isplaćeni u istim iznosima za svaki mjesec, već variraju ovisno o odrađenim satima rada, što govori u prilog navodima tužitelja da se u ovom slučaju ne radi o isplati fiksnog, odnosno paušalnog iznosa dodatka za svaki mjesec, već iznos dodatka ovisi o količini radnih sati koje je tužitelj odradio. Stoga, radi se o uvećanju plaće, odnosno isplati dodataka na plaću, koji se uvijek računaju u odnosu na osnovnu plaću, međutim obračunavaju se tužitelju za cjelokupno radno vrijeme koje je ostvario prethodnog mjeseca. Prema citiranoj odredbi čl. 94. ZR-a radnik ima pravo na povećanu plaću za prekovremeni rad i otežane uvjete rada, što znači da se plaća, koja podrazumijeva sve dodatke i davanja koja poslodavac isplaćuje, uvećava za prekovremeni rad, odnosno za otežane uvjete rada, i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi. Stoga nema mjesta isključenju isplate dodataka na koje tužitelj ima pravo za rad koji je ostvario u prekovremenom radu, jer za navedeni rad tužitelj također ima pravo na plaću koja sadrži sve ono što je propisano odredbom čl. 94. ZR-a.

31. Navedeno pravno stajalište izrazio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske na 8. sjednici Građanskog odjela od 9. prosinca 2019. gdje je zauzeto pravno shvaćanje da radnici imaju pravo na dodatke za posebne uvjete rada i iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i za sate ostvarene u prekovremenom radu.

32. Slijedom iznesenog, sud je utvrdio osnovanim potraživanje tužitelja koje se odnosi na potraživanje s naslova dodatka za posebne uvjete rada te za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i za sate rada ostvarene u prekovremenom radu u cijelom utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30. travnja 2023.

33. Uslijed neisplaćenih dodataka na plaću, osnovan je i zahtjev tužitelja za isplatom razlike naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjih odmora i privremene nesposobnosti za rad u utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30. travnja 2023., a s obzirom da prema čl. 81. ZR-a radnik za vrijeme korištenja godišnjeg odmora ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a prema odredbi čl. 34. KU/18 naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora obračunava se na bazi prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca, a isto tako i naknada plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad sukladno čl. 58. TKU/17 ("Narodne novine" broj: 128/2017, dalje TKU/17).

34. Nadalje, prema odredbi čl. 21. Dodatka II KU/18 pravo na dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28%, uz zdravstvene radnike II., III., i IV. vrste od 1. rujna 2019. imaju i zdravstveni radnici I. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anestezilogija). Prema Uredbi o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama ("Narodne novine" broj br. 25/13 i dr., dalje Uredba) radno mjesto tužitelja (doktor medicine na specijalizaciji) određeno je kao radno mjesto I. vrste. Tužitelj pozivom na citirane

odredbe Dodatka II. KU/18 i Uredbe smatra da tužitelj u razdoblju od 1. rujna 2019. pa do 31. listopada 2022. kao zaposlenik tuženika na radnom mjestu doktora medicine na specijalizaciji iz anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine ima pravo na predmetni dodatak od 28% umjesto dodatka od 19% koji mu je isplaćivan. Ovaj sud je po provedenom postupku utvrdio da tužitelj kao liječnik specijalizant nema pravo na isplatu traženog dodatka od 28% u razdoblju od 1. rujna 2019. pa do 31. listopada 2022. iz sljedećih razloga.

35. Tužitelju je prema čl. 10. Ugovora o radu od 3. ožujka 2017. kao doktoru medicine na specijalizaciji plaćivan dodatak za posebne uvjete rada od 16% prema čl. 55. toč. 3. al. 2. KU/18 za radno mjesto zdravstvenog radnika bez specijalizacije, a od 1. rujna 2019. sukladno čl. 21. Dodatka II KU/18 u visini od 19% (čl. 55. toč. 3. al. 2. KU/18), te mu je nakon što je postao liječnik specijalist u listopadu 2022. isplaćivan dodatak za posebne uvjete rada u visini od 28% sukladno čl. 55. toč. 1. al. 2. KU/18.

36. Ovaj sud je prihvatio stajalište da se proširenjem primjene dodatka za posebne uvjete rada od 28% iz čl. 21. Dodatka II KU/18 i na zdravstvene radnike I. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija) nije mijenjao položaj liječnika bez specijalizacije u bolnici jer je isti ostao reguliran odredbom čl. 55. toč. 3. al. 2. KU/18, te ocjenjuje da je intencija ugovornih strana kolektivnog ugovora bila omogućiti onim zdravstvenim radnicima koji rade u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani (instrumentiranje i anesteziologija), a imaju visoku stručnu spremu (npr. medicinske sestre i medicinski tehničari instrumentari sa visokom stručnom spremom) da ostvaruju isti dodatak za posebne uvjete rada od 28% na koji već imaju pravo zdravstveni radnici II., III., i IV. vrste (više, srednje i niže stručne spreme odnosno složenosti posla) sukladno ranijem uređenju čl. 55. KU/18, a da se to proširenje ne odnosi na liječnike specijalizante jer oni kao doktori medicine u skladu sa odredbama kolektivnog ugovora i ugovora o radu u startu ostvaruju više koeficijente za obračun plaće.

37. Takvom shvaćanju u prilog govori i činjenica da se čl. 21. Dodatka II KU/18, izuzev povećanja od 3%, nije mijenjalo uređenje dodatka za posebne uvjete rada za liječnike bez specijalizacije u bolnici i liječnike specijaliste. Iz navedenoga proizlazi da intencija ugovornih strana prilikom donošenja Dodatka II KU/18 nije bila da se navedenim proširenjem dodatka od 28% na zdravstvene radnike I. vrste u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani proširi primjena dodatka od 28% i na liječnike specijalizante koji rade u intenzivnoj skrbi i operacijskoj dvorani. Navedeno proizlazi i iz činjenice da bi se time izjednačila visina dodatka za posebne uvjete rada koju ostvaruje liječnik specijalizant s onom koju ostvaruje liječnik specijalist anesteziologije, reanimatologije i intenzivne medicine, s tim da liječnik specijalist pravo na taj dodatak ostvaruje samo u slučaju 2/3 rada u operacijskoj dvorani (čl. 55. toč. 1. al. 2.), dok bi specijalizant koji radi u operacijskoj dvorani pravo na taj dodatak ostvarivao u svakom slučaju, i time imao jednak ili povoljniji položaj od liječnika specijalista, što smisao ovih izmjena KU/18.

38. Nadalje, Zajedničko povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje u tekstu: Zajedničko povjerenstvo) je na 8. sjednici 7. studenog 2019. u Zaključku broj 31. na upit ima li specijalizant nuklearne medicine, koji svakodnevno radi s otvorenim izvorima

zračanja, pravo na dodatak zbog posebnih uvjeta rada u visini od 25%, zauzelo pravni stav da doktor medicine na specijalizaciji ima pravo na dodatak za posebne uvjete rada sukladno ugovoru o radu sa zdravstvenom ustanovom. Prema čl. 16. KU/18 tumačenja Zajedničkog povjerenstva imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora. Analognom primjenom Zaključka 31. na ovaj konkretni slučaj, u nedostatku konkretnog tumačenja Zajedničkog povjerenstva koje se odnosi na specijalizante anesteziologije, tužitelj kao doktor medicine na specijalizaciji ostvaruje dodatak na posebne uvjete rada sukladno čl. 10. Ugovora o radu sa tuženikom u visini od 16%, a od 1. rujna 2019. u visini od 19% sukladno 21. Dodatka II KU/1, koliko mu je i isplaćivano, što govori u prilog gore zauzetom pravnom stavu. Iz svih navedenih razloga ovaj sud se priklonio pravnom shvaćanju zauzetom u citiranoj drugostupanjskoj odluci Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ R-49/2025-3 od 20. kolovoza 2025., te isto tako u istovrsnom predmetu i u odluci Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ R 91/2024-2 od 6. studenoga 2024., unatoč postojanju i drugačije sudske prakse u istovrsnim predmetima na koje se poziva tužitelj u ovom postupku.

39. Slijedom svega navedenoga u postupku je utvrđeno da tuženik kao poslodavac u utuženom razdoblju od 1. prosinca 2018. do 30 travnja 2023. tužitelju kao zaposleniku nije obračunao i isplaćivao plaću u propisanoj visini po osnovi dodatka za posebne uvjete rada i dodatka za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi na sve efektivno odrađene sate, uključujući i prekovremeni rad, te slijedom toga niti naknadu plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja, stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja prihvaćen kao osnovan, i to u iznosu od 1.343,18 eura bruto, prema varijanti izračuna sudskog vještaka iz očitovanja od 10. lipnja 2026., koji nije sporan, stoga je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju navedeni iznos sa pripadajućim zateznim kamatama, stoga je odlučeno kao u izreci pod toč. I.

40. Iz navedenog razloga tužbeni zahtjev je u preostalom iznosu od 4.676,54 eura bruto, do zatraženog iznosa od 6.019,72 eura bruto, odbijen kao neosnovan, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini mjesečni iznos razlike plaće preko dosuđenih iznosa od dospijea do isplate, te je slijedom navedenoga odlučeno kao u izreci presude pod toč. II.

41. S obzirom da prema čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu. ZOO) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane tražbine duguje i zakonske zatezne kamate, tuženiku je naloženo isplatiti tužitelju zatezne kamate na svaki mjesečni iznos razlike bruto plaće tekuće od dospijea tj. od 16.-og u mjesecu za protekli mjesec, s obzirom da se radi o razlici plaće koja se isplaćuje najkasnije 15.-og u mjesecu za protekli mjesec, sukladno čl. 92. st. 3. ZR-a, osim u dijelu isplate zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće jer prema odredbi čl. 22. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16, 106/18) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju tek s isplatom neto iznosa plaće, što znači da se na te iznose do trenutka isplate neto plaće ne obračunavaju zatezne kamate. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a koja je propisana za ostale odnose.

42. Sud je utvrdio da nije osnovan prigovor zastare istaknut od strane tuženika s obzirom na to da najstarije potraživanje tužitelja dopijeva 16. siječnja 2019., a tužba je podnesena 19. svibnja 2023., odnosno unutar zastarnog roka od pet godina iz čl. 139. ZR-a, stoga zastara nije mogla nastupiti.

43. Citiranim rješenjem Županijskog suda u Varaždinu broj GŽ R-49/2025-3 od 20. kolovoza 2025. na temelju čl. 166. ZPP-a odlučeno je da će u ponovljenom postupku novom odlukom o glavnoj stvari prvostupanjski sud odlučiti i o svim troškovima postupka, uključivo i troškovima žalbenog postupka. S obzirom da je po konačnoj odluci ovog suda u ponovljenom postupku tužitelj od četiri utužene osnove u cijelosti uspio sa tri osnove (potraživanje neisplaćenog dodatka za posebne uvjete rada na prekovremeni rad, potraživanje dodatka za iznimnu odgovornost i zdravlje ljudi za prekovremeni rad i potraživanje razlike naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i bolovanja), a nije uspio sa jednom osnovom (potraživanje dodatka za posebne uvjete rada od 28% u razdoblju od 1. rujna 2019. do 31. listopada 2022.), ovaj sud je utvrdio da je tužitelj u cjelokupnom postupku u pogledu osnove tužbenog zahtjeva uspio sa 75%, dok je tuženik u pogledu osnove uspio sa 25%. Nadalje, tužitelj je u pogledu visine tužbenog zahtjeva uspio sa 22,31% (dosuđenih 1.343,18 eura u odnosu na zatraženih 6.019,72 eura), dok je tuženik u pogledu visine uspio sa 77,69% (odbijenih 4.676,54 eura u odnosu na zatraženih 6.019,72 eura). Slijedom navedenoga, kada se uzmu u obzir i osnova i visina tuženog zahtjeva, tužitelj je u parnici u prosjeku uspio u omjeru od 48,65%, a tuženik u omjeru od 51,34%.

44. Iz navedenoga proizlazi da su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, stoga je na temelju čl. 154. st. 4. ZPP-a sud odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka, te je u cijelosti odbio zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška, što uključuje i troškove žalbenog postupka, tj. odgovora na žalbu, te zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, što uključuje i trošak sastava žalbe, te je slijedom navedenoga odlučeno kao u izreci pod toč. III., IV. i V.

45. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu, 16. rujna 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-3197e**

Kontrolni broj: **096f0-46e72-faabd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.